

с. л.о.

с. м.

с. м.г.

с. м.е.

с. м.о.

с. н.а.

с. н.в.

Ѹлаз повелѣлаз та ѡблѣклаи Давида сасъ
 ѡдѣждата, и шлѣмъ мѣданъ возложи-
 ли на главата мѡ, и го припасалъ сасъ
 своето си оръжїе врахъ ѡдѣждата. Да-
 видъ като испыталъ това оръжїе, ви-
 дѣлъ го чи ни ѣ за него заради то-
 ва го сапасалъ ѡ себе си, и зѣлъ въ
 рацѣти си палецъ (тоага) и прашата
 си своа, а въ токолецатъ (инѣкатъ)
 си оувчѣрскїй гѣдилъ пать гладки ка-
 мани, избранны ѡ источникатъ. И ка-
 то излѣзалъ срѣщѡ Голїада: той мѡ
 рѣкалъ: мѣгаръ самъ азъ кѡчи та идишь
 врахъ ми сасъ тоага и съ камани; а
 Давидъ мѡ ѡвѣщалъ така: ты си из-
 лѣзалъ насрѣщѡ мѣни сасъ сабла, сасъ
 копїе и сасъ щїтъ, а пакъ азъ излѣз-
 вамъ срѣщѡ тебе въ имато на Господа
 сильнаго. Напоконъ бракнѣлъ Давидъ
 въ инѣкатъ и като избѣдилъ ѣдинъ
 камакъ, фарїлъ сасъ прашата, и тѣи
 сильнѡ оудѣрилъ оногѡзи иноплемѣнни-
 ка въ челото, што падналъ възнакъ на
 земаата. Послѣ та затѣкалъ при него
 и избѣдилъ нѡжатъ нѣговъ, та мѡ ѡ-
 сѣкалъ главата. Фѡлїстїмлянитѣ, ка-
 то видѣли герѡатъ си (юнакатъ си)